

De ziel in het hiernamaals 1

**Zalige of onzalige toestand in het hiernamaals? Rusten de
doden? - Is er een weerzien?**

**Een selectie van goddelijke openbaringen,
via het "innerlijk woord" ontvangen en
neergeschreven door Bertha Dudde**

De inhoud van dit boekje betreft een selectie van goddelijke openbaringen, via het innerlijk woord ontvangen door Bertha Dudde, naar de belofte in Johannes 14.21:

“Wie mijn geboden kent en zich eraan houdt, die heeft Mij lief, en als iemand Mij liefheeft, zal mijn Vader hem liefhebben. Ook Ik zal hem liefhebben en Mij aan hem doen kennen.”

Deze geschriften zijn niet confessioneel! Ze willen niemand uit zijn kerk verdrijven en ook niemand werven voor een nieuwe religieuze gemeenschap. Het is alleen maar de bedoeling Gods woord, dat ons in de belofte volgens Johannes 14.21 werd medegedeeld, voor de mensen toegankelijk te maken, omdat het Gods Wil is.

Allen, die dankbaar zijn voor het Woord Gods, nodigen wij uit te bidden, vooral voor die zielen die dat het meeste nodig hebben.

Vertaald en uitgegeven door vrienden van de nieuwe openbaringen.

<http://www.berthadudde.net>

Nadruk is per hoofdstuk, met het noemen van de bron, maar zonder veranderingen, geoorloofd.

Wie was Bertha Dudde?

Bertha Dudde werd op 1 april 1891, als de op een na oudste dochter van een kunstschilder te Liegnitz, Silezië, geboren.

Ze werd naaister en ontving sinds 15 juni 1937 openbaringen van de Heer via het "innerlijk woord".

“Een heldere droom gaf mij de aanleiding mijn gedachten, na innig gebed, op te schrijven. Verstandsgewijs gaf dit nog vaak twijfel en innerlijke strijd, tot ik ervan overtuigd raakte dat geenszins ik zelf de auteur van deze kostelijke woorden van genade was, maar dat de geest in mij, d.w.z. de liefde van de hemelse Vader, klaarblijkelijk werkzaam was en mij de waarheid binnenleidde.”

“Mij werd toegang verleend tot een weten op geestelijk gebied, dat mijn opleiding op de basisschool ver oversteeg. Het weten ontving en ontvang ik als dictaat in volkomen wakkere toestand; ik schrijf alles wat mij gezegd wordt op in stenogram, om het dan onveranderd, woord voor woord in netschrift over te brengen. Dit proces voltrekt zich geenszins onder dwang, d.w.z. in trance of extase, maar in een absoluut nuchtere gemoedsgesteldheid; weliswaar moet ik het zelf willen, maar dan mag ik vrijwillig deze dictaten ontvangen. Ze zijn noch aan tijd, noch aan plaats gebonden.”

“Nu heb ik slechts één wens: deze genadegaven voor veel mensen toegankelijk te kunnen maken en volgens de wil van God zelf nog veel arbeid in Zijn wijngaard te mogen verrichten.”

(Citaten uit een autobiografie van 1959)

Bertha Dudde overleed op 18 september 1965 in Leverkusen.

Inhoudsopgave

- BD.2553 Rusten de doden?
- BD.2767 Het geloof aan een voortleven van de ziel - De genade van God
- BD.3316 Verschillende sferen in het geestelijke rijk
- BD.3699 Het geloof aan de onsterfelijkheid van de ziel - Waarheid
- BD.4455 Het verzamelen van geestelijke goederen op aarde - Berouw in het hiernamaals
- BD.4781 Het weerzien in het hiernamaals - Graad van voltooiing
- BD.4801 Het zalige lot van de rijpe zielen en de toestand van onvolmaaktheid in het hiernamaals
- BD.5024 Wie zijn leven liefheeft, die zal het verliezen
- BD.5277 De helpende hand van Jezus Christus - Verlossing uit de diepte
- BD.5323 Rechtvaardigheid - Vereffening in het hiernamaals
- BD.5332 De toestand van de zielen in het hiernamaals - Dwaalleer - Ongeloof - Liefde
- BD.5365 Het weerzien in het hiernamaals - Graad van voltooiing
- BD.5441 Een beschrijving van het hiernamaals is slechts door middel van beelden en vergelijkenderwijs mogelijk
- BD.5554 De zegen van geestelijke kennis in het hiernamaals
- BD.5801 De waardeloosheid van aardse kennis in het hiernamaals
- BD.5877 De korte fase van het aardse leven beslist het lot in het hiernamaals
- BD.5901 Het brengen van het evangelie aan de zielen in het hiernamaals - Liefde
- BD.6054 Het lot in het hiernamaals beantwoordt aan de instelling en het streven op aarde
- BD.6312 Het weerzien in het hiernamaals
- BD.7126 De kennis van de zalige als ook de onzalige staat
- BD.7458 Denk vaak aan het uur van de dood
- BD.7490 Het lot van de ziel na de dood van het lichaam
- BD.8991 De leer van het slapen van de ziel

BD.2553

16 november 1942

Rusten de doden?

Het geloof dat de zielen rusten na het sterven is alleen in zoverre waar dat de onrijpe zielen in een geheel werkeloze toestand verkeren, omdat het hun aan kracht ontbreekt. Dat is echter geen toestand van weldadige rust maar een toestand van kwelling, van gebonden zijn en onmacht - en daarom geen toestand om naar te verlangen.

De zielen in het hiernamaals mogen pas werkzaam zijn bij een bepaalde graad van rijpheid, waarin hun gedurig kracht wordt gegeven om werkzaam te kunnen zijn. Dan echter gebruiken zij ook die kracht zonder beperking.

Daar hun werk niet aan aardse materie gebonden is moet het ook anders zijn dan de werkzaamheden op aarde. Het kan daar ook niet mee vergeleken worden, want in het geestelijke rijk zijn er geheel andere voorwaarden die een bezig zijn toelaten of vereisen. Het is een gestadig onderrichten en overdragen van geestelijke kennis, het is een zuiver geestelijk proces dat de gevende ziel geluk en zaligheid bereidt - en de ontvangende ziel haar kwellingen vermindert en haar ook geschikt maakt kracht te ontvangen.

Het is wel een dienen in liefde, alleen slechts zolang met aardse werkzaamheden te vergelijken als de zielen zich in hun duistere toestand nog op de aarde wanen. Waarin zij zich door hun begeerten hun omgeving zelf scheppen in hun verbeelding. En in overeenstemming met dit idee, menen ze zich met liefdadigheid bezig te moeten houden. Maar hoe helderder het in hen wordt des te meer verwijderen zij zich van de aarde, en dan is hun activiteit niet meer aan de aardse materie gebonden, ook niet meer in hun verbeelding.

En in een zuiver geestelijk overdragen van ontvangen kennis bestaat nu de arbeid van deze zielen in het hiernamaals, in het geestelijke rijk. Iedere ziel die gewillig is te geven en die zelf ook kracht ontvangt, heeft aan haar toevertrouwde beschermelingen op de aarde of in het hiernamaals aan wie zij zich met liefdevolle zorg onvermoeid wijdt. Door middel van gedachten moet zij trachten deze beschermelingen met de waarheid vertrouwd te maken. Zij moet het denken beïnvloeden en hun dus ook duidelijkheid verschaffen, zonder daarbij de wil van die zielen te dwingen. En dat vereist een onuitsprekelijke geduld en liefde, want het zijn twee geheel geïsoleerde wezens die tegenover elkaar staan en die geheel vrij kunnen denken en handelen. En daarom mag het juiste denken niet onder dwang worden overgedragen, wil het nog niet ontwikkelde geestelijke niet gehinderd worden evenzo een hoge graad van rijpheid te verkrijgen.

De geestelijke kennis moet de nog onwetende zielen zo aangeboden worden dat het zonder weerstand wordt aangenomen, en het verlangen opwekt naar meer. Het

ontvangende wezen moet dus geheel vrij hieraan de voorkeur geven, want pas dan werkt de overgedragen kennis als een kracht en maakt ook gelukkig.

En dit werk om kennis over te dragen kan alleen in liefde gedaan kan worden, want het is meestal heel, heel moeizaam. Maar de toestand van een tot niets doen gedoemde ziel is zo betreurenswaardig dat de lichtwezens onvermoeid trachten die zielen te helpen, zodat ze bereid zijn tot de meest moeilijke arbeid om deze zielen uit hun toestand te verlossen. Anderzijds verhoogt het echter hun zaligheid als hun werken in liefde succesvol is, want deze werkzaamheden breiden zich onvoorstelbaar uit omdat elk ontvangend wezen zijn kennis weer doorgeeft, in een nu ontwaakte drang evenzo de zielen die in duisternis verkeren te helpen en zo verlossend bezig te zijn.

Amen

BD.2767

7 juni 1943

Het geloof aan een voortleven van de ziel - De genade van God

Door de genade van God wordt u een weg getoond die als u die begaat, onherroepelijk omhoog moet voeren. Er is geen gave van boven zo zegenrijk als het aanbieden van het goddelijke woord, want dit geeft u de richtlijnen voor uw aardse levenswandel en verklaart u de wil van God. En het vervullen van het goddelijke woord is een geestelijke voortgang, en dit laatste is het doel en de betekenis van het aardse leven.

De mensen begrijpen de geestelijke nood niet waarin zij zich bevinden, hoe verschrikkelijk laag het niveau van hun zielenrijpheid is omdat zij een geestelijke opwaartse ontwikkeling op de aarde niet willen tellen, omdat zij met hart en ziel alleen aan de aarde gebonden zijn. Zij houden een vervolmaking van de ziel als doel van het aardse leven voor fantasie of inbeelding, die uit de wil van de mens zelf voortkomt en die ook niet te bewijzen is.

Het geloof aan een voortleven na de dood is nog maar bij weinigen aan te treffen. Toch maakt dit geloof pas de noodzakelijkheid van een opwaartse ontwikkeling op aarde begrijpelijk, want pas dan heeft de gehele schepping een doel en een betekenis, namelijk tot hogere ontwikkeling van het geestelijke te dienen.

Maar omdat dit geloof de mensen ontbreekt omdat zij een leven van de ziel na de dood ontkennen, beseffen zij niet dat er een geestelijk doel in de schepping is. Veeleer beschouwen zij alles vanuit het gezichtspunt dat het aardse leven zelf de zin en het doel er van is. Zij denken dat er dus alles alleen maar is ten behoeve van het lichaam, om haar welzijn ten volle te ontplooien. En deze houding verhoogt de graad van rijpheid van de mens niet, maar bevordert veeleer weer de verlaging ervan, als de mens niet geholpen

wordt, als de liefde van God niet wordt ingeschakeld en Zijn genade hem te hulp komt opdat hij ziende wordt.

En deze genade stroomt hun nu toe maar wordt toch door veel mensen niet beseft, daar zij anders dolgelukkig zouden zijn en de strijd op aarde zouden kunnen voeren met groter weerstandsvermogen. Maar de mensen zijn geestelijk blind. Zij herkennen de zuiverste waarheid uit de hemelen niet, zij zien alleen de wereld. Voor al het wereldse hebben zij begrip, maar om hun blik op het hogere te vestigen, om verborgen dingen te weten, daartoe ontbreekt hun de innerlijke drang omdat niemand hun het bewijs van een voortleven na de dood kan leveren.

Amen

BD.3316

3 november 1944

Verschillende sferen in het geestelijke rijk

Onmiddellijk na de lichamelijke dood verlaat de ziel het lichaam en zweeft weg in het geestelijke rijk, dat naar mate van haar staat van rijpheid heel dichtbij of ver van de aarde verwijderd kan zijn. Dit is niet ruimtelijk te verstaan, maar de afstand ontstaat door de verschillen tussen de sferen ofschoon zij alle tot het geestelijke rijk behoren omdat zij terzijde van en buiten de aardse stoffelijke wereld liggen. En de ziel die nog onrijp is, heeft wat de tijd betreft nog een zeer lange weg te gaan voordat zij in de lichtsferen aankomt. Een voltooide ziel daarentegen is bliksemsnel na haar lichamelijke dood in deze sferen overgeplaatst. Want zij heeft geen tijd of ruimte nodig om de afstand van de aarde tot in de lichtsferen te overwinnen. Alleen de kracht die haar staat van rijpheid de ziel heeft opgeleverd, is voldoende. De onvolkomen zielen daarentegen kunnen niet zo snel van de aarde scheiden, omdat zij nu eenmaal krachteloos zijn om zich opwaarts te verheffen en tevens nog met hun zinnen aan aardse dingen gebonden zijn. Zij willen niet van de aarde weg en blijven zodoende nog een lange tijd in de nabijheid van de aarde, meestal in de omgeving die zij tijdens het leven hun eigendom noemden. Derhalve ervaren zij ook niet direct de overgang van het aardse naar het geestelijke rijk. Want hun verblijfplaats lijkt hun nog aards en daarom zijn die zielen zich vaak niet bewust dat zij geen lichamen meer hebben. Maar het bevreemdt hen dat zij met de mensen op de aarde geen contact meer kunnen maken, dat zij zich geen gehoor kunnen verschaffen en er door de mensen geen aandacht aan hen wordt besteed. Deze situatie brengt hen langzaam tot het besef van hun toestand, tot het inzicht dat zij niet meer op de aarde zijn, maar aan gene zijde ervan in het geestelijke rijk. Zolang de ziel nog werelds gezind is, kan zij zich echter niet van deze omgeving verwijderen. Zij is nog aan de aarde gebonden

en dit is voor haar een pijnlijke toestand, want alles wat zij begeert of denkt te bezitten is voor haar onbereikbaar. En zij moet nu langzaam haar verlangen naar aardse goederen overwinnen. Pas als dat haar gelukt is, verwijdt zij zich meer en meer van de aarde. De sferen nemen andere vormen aan en het oog ziet geen aardse maar alleen geestelijke scheppingen, al naar gelang van de staat van rijpheid van de ziel. Dat wil zeggen: het geestelijke oog van de ziel is in staat geestelijke dingen te aanschouwen die het onvolkomen wezen niet kan zien, ofschoon die toch aanwezig zijn. Overlijdt echter een rijpere ziel op aarde, dan is zij direct in staat in het geestelijke rijk haar omgeving te onderscheiden, omdat het geestelijke oog deze bekwaamheid heeft ingevolge de rijpheid van haar ziel. Een dergelijke ziel zal ook zielen herkennen die haar ontmoeten in het hiernamaals, terwijl omgekeerd de onrijpe zielen dat niet kunnen. Zij herkennen alleen zielen die evenzo in de duisternis verkeren, die zich dus in een zelfde onvolkomen toestand bevinden. Maar lichtvolle wezens zijn voor hen onzichtbaar en zelfs als die hen benaderen en hun licht verhullen, herkennen zij deze niet.

Het geestelijke oog opent zich pas bij een bepaalde graad van rijpheid. Dan echter is het ook licht om de zielen, terwijl geestelijke duisternis die zielen omringt die niets schouwen kunnen omdat bij hen het geestelijke gezichtsvermogen nog gesloten is. Maar aardse dingen staan hun door hun verlangen daarnaar zichtbaar voor ogen. Het zijn echter slechts hersenschimmen die in werkelijkheid niet bestaan, maar door het verlangen van de ziel voor hen verschijnen en net als schaduwbeelden vergaan zodra de ziel ze wil grijpen en gebruiken. Want door hun vergankelijkheid moet de ziel inzien dat zij iets hogers moet nastreven dan aards vergankelijke goederen. Zolang dus de ziel nog zulke dingen begeert, zullen de lichtwezens haar ook niet benaderen. Want materieel gezinde zielen schenken aan de woorden van de lichtwezens geen gehoor, als dezen in een omhulsel komen en hun het evangelie willen brengen. Aan hen kan in deze toestand alleen hulp worden gebracht door het gebed van een mens. Dan pas keren zij zich van de materie af en zoeken in het geestelijke rijk er iets anders voor in de plaats. Dan komen hen hulpvaardige wezens tegemoet die hen onderrichten en hun de weg naar boven wijzen. En hoe gewilliger zij de onderrichtingen van de lichtwezens aannemen, des te eerder wordt hun het geestelijke oog geopend en zijn zij aan de duisternis ontrukkt. Zij zijn dan in sferen binnengegaan waar zij licht mogen ontvangen en uitstralen. Zij hebben de weg afgelegd die kort maar ook een zeer lange tijd kan duren, al naar gelang van de hardnekkigheid waarmee de ziel de stoffelijke goederen nastreeft, die hen zolang aan de aarde bindt totdat deze begeerten overwonnen zijn. Pas dan zullen zij door de lichtwezens vertrouwd worden gemaakt met de zuivere waarheid om nu in het hiernamaals te kunnen werken voor het rijk van God waarbij de ziel haar kennis nu doorgeeft aan behoeftige zielen die nog in de duisternis van geest verkeren.

Amen

BD.3699

27 februari 1946

Het geloof aan de onsterfelijkheid van de ziel - Waarheid

De lichamelijke dood is niet het einde van de ziel. Dit inzicht, het geloof daaraan, ontbreekt de mensen en daarom benutten ze dit aardse leven niet volgens mijn wil. Zij scheppen in zekere zin alleen orde voor hun lichaam maar niet voor hun ziel. Zij handelen onverantwoord ten aanzien van hun ziel omdat zij van haar bestaan en haar onsterfelijkheid niet overtuigd zijn.

Daarom moet hun eerst de onsterfelijkheid van de ziel voorgehouden worden, wanneer uw pogingen hen tot een andere levenswandel te brengen succes wil hebben. En het geloof daaraan vraagt ook een eigen nadenken, en hiervoor is hun eigen wil vereist en kan niet door dwang bereikt worden. De onsterfelijkheid van de ziel zal ook de betekenis en het doel van het leven op aarde begrijpelijk maken en dan eerst is er de mogelijkheid, dat de mens verandert, dat hij het leven van de ziel als belangrijker inziet dan het leven van het lichaam.

Er zijn twee grote gevaren waarin de mensheid verkeert, namelijk het ongeloof aan de ziel en haar onsterfelijkheid en de dwaalleren die ook hen die aan de onsterfelijkheid van de ziel geloven in een geestelijke vooruitgang belemmeren, omdat die hem een vals beeld van de eeuwige Godheid geven en omdat de mensen dan meestal dit ene verzuimen: de innige verbinding met Mij tot stand te brengen, of in gedachten of door het ware gebed. Alleen dit is een waarborg voor geestelijke vooruitgang, omdat Ikzelf dan zal kunnen inwerken.

Daarom geldt als het belangrijkste werk van mijn dienaren op aarde, het uitroeien van dwaalleren en het wekken van een geloof in een voortleven na de dood. En de mensen zullen naar mijn dienaren moeten luisteren, willen zij nog succes hebben in de korte tijd op aarde die hun nog over blijft voor het einde. Zij zullen alleen daar opheldering vol van waarheid kunnen verkrijgen waar het van de hemel uit wordt aangeboden. Zij zouden zowel over het leven van de ziel na de dood, als ook over de leer van Christus direct of ook indirect door Mij kunnen worden onderwezen. Dan echter kan ook hun geloof een overtuigd geloof worden dat tegen alle tegenwerpingen zal standhouden, dat geestelijke vooruitgang verzekert en de ziel een eeuwig leven in zaligheid oplevert. Maar in het andere geval is het lot van de ziel onzalig omdat ze nooit ofte nimmer ophoudt te bestaan, echter eeuwig in een staat is die zij voor zich zelf heeft geschapen door haar eigen wil, door haar ongeloof en een levenswandel die tegenovergesteld was aan mijn wil. Wie vast aan de onsterfelijkheid van de ziel gelooft zal ook eerder met de arbeid aan zijn ziel

beginnen. Maar lauw en traag of geheel niet bij machte en onverschillig daartoe blijft de mens die gelooft dat zijn leven met de dood is geëindigd.

u mijn dienaren kunt er niet ernstig genoeg op wijzen dat de ziel voortleeft, ofschoon u het de mensen niet bewijzen kunt. Maar door ernstig daarover na te denken kan de mens ook in zichzelf tot de overtuiging komen dat u de waarheid spreekt, omdat Ik hen zelf help een juist inzicht te verkrijgen wanneer zij dat ernstig willen - en u niet zonder aan te horen afwijzen.

Het aardse leven krijgt een geheel andere betekenis voor de gelovige, want hij bekijkt het dan niet meer als doel op zich maar alleen als middel tot het doel. Hij beschouwt dan zijn levenswandel en probeert die dan afhankelijk van zijn wilskracht te verbeteren. En zodra hem de zuivere waarheid toekomt, wordt ook zijn geloof versterkt, terwijl dwaalleren hem alleen maar ontwrichten en de mens in de duisternis laten afglijden.

En daarom moet de waarheid verbreed worden om de zielen het leven te brengen, want dwaling en leugen zijn de dood van de ziel in het geestelijke rijk, die echter voor de ziel zelf geen vergaan betekent maar een volledige krachteloosheid, en daarom een toestand van uiterste ellende is, die Ik voor iedere ziel zou willen voorkomen. Daarom zal Ik haar ook steeds weer mijn boden toezenden, die haar hulp moeten brengen voor het te laat is.

Amen

BD.4455

9 oktober 1948

Het verzamelen van geestelijke schatten op aarde - Berouw in het hiernamaals

Wie zich op aarde geen geestelijke schatten verzameld heeft zal tot de armsten behoren in het geestelijke rijk, en ook geheel leeg ingaan door de poort van het hiernamaals. En Ik wil u voor dat lot behoeden, omdat u het bitterste berouw zult voelen als u, terugziend, de vele gelegenheden beseft die u onbenut liet.

De armoede in het geestelijke rijk is zo deprimerend en hopeloos dat zij u kwelt en uw wil geheel verlamt, zodat u zich heel moeilijk uit deze toestand van ellende bevrijden zult. En het is toch op aarde zo gemakkelijk in het bezit van geestelijke goederen te komen, als u alleen maar aan Mij denkt en verlangt met Mij te spreken.

Want dit verlangen verzekert u reeds van de toevoer van mijn woord in verschillende vorm. U zult daarheen geleid worden waar u mijn woord ontvangen kunt, als u het niet van Mij door middel van gedachten in ontvangst neemt, dat wil zeggen: in uw gedachten mijn stem herkent. Zeker is echter dat u zich innerlijk gedrongen zult voelen om te werken in de liefde, zodra u in gedachten met Mij in verbinding treedt, dus Mij probeert

te bereiken. Want Ik laat Mij horen door tot liefde aan te sporen, daar Ik pas dan geheel met u in verbinding kan treden.

Ten eerste probeer Ik u tot werken in liefde aan te sporen en doe dit direct door de innerlijke stem of door aanwijzingen en aansporingen van buitenaf, door verkondigers van mijn woord - die alleen de liefde prediken. Luister naar hen en geef gehoor aan het woord dat van Mij is uitgegaan, dan verzamelt u voor uzelf ook geestelijke schatten en verwerft zo een rijkdom, die van u blijft in eeuwigheid. Die noch op aarde noch in het hiernamaals van u kan worden afgenomen, die steeds maar weer toeneemt, zelfs als u daar voortdurend van uitdeelt.

Met deze goederen gezegend het eeuwige Rijk binnen te gaan moet waarlijk het meest worden nagestreefd, want het verzekert u van een eeuwig leven, een leven van werk in het geestelijke rijk dat alleen gelukkig genoemd kan worden en door u als bovenmatig weldadig ondervonden wordt.

Wie echter geheel ledig binnengaat kan zich heel moeilijk geestelijke bezittingen in het hiernamaals verwerven, hoewel het niet helemaal hopeloos is. Want ook daar wordt aan de zielen het evangelie gepredikt. Maar op aarde staat het hem vrij het aan te nemen; net als op aarde hangt het aannemen enkel af van de wil, die echter buitengewoon verzwakt is en zonder hulp door aanvoer van kracht ook niet juist beslist.

En ook deze toevoer van kracht is afhankelijk van de wil van de ziel deze te benutten om te werken in liefde, of van de liefdevolle voorbede van een mens, om welke reden u mensen u niet genoeg over deze arme zielen kunt erbarmen, die uw hulp zo dringend nodig hebben omdat zij op aarde verzuimden zich geestelijke schatten te verzamelen die hun toestand in het hiernamaals tot een zalige maken. Hun nood is groot, maar de mensen luisteren niet naar mijn woord, zij geloven niet en gaan daarom arm en met een verduisterde geest het rijk hierna binnen.

Amen

BD.4781

14 november 1949

Het weerzien in het hiernamaals - Graad van voltooiing

In het geestelijke rijk herkennen die zielen elkaar die zich in dezelfde graad van rijpheid bevinden en in een bepaalde graad van rijpheid ontvankelijk zijn voor licht. Die dus in staat zijn geestelijk te kunnen zien, terwijl de zielen in de duisternis elkaar niet herkennen ofschoon zij op de aarde met elkaar waren verbonden. Zij kunnen dan wel wezens waarnemen en met hen in contact treden, maar van een herkennen kan geen sprake zijn - want lichamelijke kenmerken bezitten zij niet meer en geestelijk zien vereist een bepaalde graad van rijpheid.

Een lichtziel echter kan een haar van de aarde bekende ziel weervinden en haar ook naderen zonder echter door deze herkend te worden. Om welke reden de lichtzielen ook helpend kunnen bijstaan, maar wel verhuld, zodat de lichtstraling die van hen uitgaat geen dwingende invloed uitoefent op de onvolkomen wezens.

Daarom vinden zulke op de aarde niet voltooide, gestorven zielen in het geestelijke rijk hulpvaardige zielen die hen tegemoet komen omdat liefde ze met elkaar verbond, toen zij nog op aarde waren.

Toch moet de ziel zich uit eigen wil voor hun onderrichtingen en raadgevingen openstellen. Haar kan de juiste weg gewezen worden, maar zij moet die echter nu zelf gaan. Bevinden zich daarentegen zielen in zo'n rijpheidsgraad dat zij beiden ontvankelijk zijn voor licht, al is het ook in verschillende sterkte, dan zijn zij ook bekwaam geestelijk te zien en herkennen elkaar tot hun onbeschrijflijke vreugde. En zij komen nu bijeen om gezamenlijk te werken, elkaar aanvullend en lerend en zich steeds in liefde uitend, wat de ziel buitengewoon gelukkig maakt.

Een weerzien in het geestelijke rijk staat dus vast, alleen kan het nog geruime tijd duren tot een ziel in die lichtsferen binnengaat en dan pas haar geliefden weerziet. En dan beseft zij dat dezen haar reeds vaak nabij waren als raadgevers en leiders op de weg naar boven.

De zaligheid van het terugvinden is onbeschrijfelijk en weegt tegen veel leed op dat de zielen in het hiernamaals eerst moeten verdragen, tot zij tot het licht komen. Maar waar een lichtziel helpt door haar liefde, daar wordt ook het doel zeker bereikt. Want de liefde is de sterkste kracht die de nog niet verlostte helpt, die hem ook het binnengaan in het geestelijke rijk verzekert, in het rijk van licht en zaligheid.

Amen

BD.4801

24 december 1949

Het zalige lot van de rijpe zielen en de toestand van onvolmaaktheid in het hiernamaals

Er zal u een zalig lot ten deel vallen in het huis van mijn Vader. U zult er alles aantreffen wat u vreugde geeft als uw ziel zuiver is en vrij van aardse verlangens, als ze rijp is voor het geestelijke rijk. Maar waarin deze zaligheden bestaan, namelijk de vreugden voor een zuivere, vergeestelijkte ziel, dat kunt u mensen pas begrijpen wanneer uw streven op aarde al op geestelijke goederen is gericht - als de aarde met haar bezit niet meer in staat is u te bekoren. Het zijn geestelijke genietingen die de ziel verrukkelijke vreugden bereiden. Het zijn genietingen die het gevoel van de ziel net zo beroeren als aardse

genietingen het lichaam, zodat zij dus bovenmate gelukkig is omdat zij geen enkel aards verlangen meer heeft.

Net zoals op aarde ervaart de ziel ook in het hiernamaals het schone en net zoals op de aarde kent zij ook het geluksgevoel, maar in een mate die met niets meer te vergelijken is. Want haar verlangen gaat direct uit naar een vermeerdering van geestelijke bezittingen en dit verlangen van de ziel wordt ook vervuld. Zij kan onvoorstelbare scheppingen aanschouwen en horen en zij scheidt daaruit gedurig wijsheid en kracht. Zij verkeert in de bekoorlijkste omgeving waar op de aarde niets mee te vergelijken is, omdat aardse scheppingen daarmee vergeleken maar arm en gebrekkig zijn. En daarom ontbreekt de mensen de kracht zich een voorstelling te maken van de wonderen van Gods liefde die Hij Zijn kinderen laat aanschouwen. En omdat ieder wezen met gelijkgezinde zielen verbinding heeft, wordt deze zaligheid aanmerkelijk verhoogd en het licht voortdurend sterker.

De toestand in het hiernamaals van de onvolkomen wezens kan wel beschreven worden omdat die niet veel anders is dan op de aarde, zodat die zielen zich vaak nog voor een lange tijd op aarde levend wanen. Zoals op aarde de mensen in de materie leven en niet kunnen begrijpen hoe geestelijk strevende mensen zich van de wereld terugtrekken en toch gelukkig zijn, zo leven de eersten ook in het geestelijke rijk met hetzelfde verlangen naar de materie, waaraan voor hen in zoverre voldaan wordt, dat de vervulling ervan hen zelf niet gelukkig kan maken tot zij na een lange tijd zich ervan los beginnen te maken als zij de waardeloosheid ervan inzien. Maar het geestelijke rijk van het licht met zijn bewoners is voor deze wezens gesloten, want dat is een andere wereld waarvoor zij nog geen begrip hebben. Zij zouden daarin ook niet kunnen bestaan, omdat de volheid van licht hen zou verteren.

Er bevinden zich echter altijd lichtwezens onder hen die zonder herkend te worden hen onderrichten en proberen hun wil te beïnvloeden, om zich los te maken van aardse begeerten en iets hogers na te streven om na een vaak heel lange tijd ook het lichtrijk te kunnen binnengaan. Er kunnen zielen met dezelfde graad van onvolmaaktheid in het hiernamaals komen die toch tijden van verschillende duur nodig hebben om tot rijpheid te komen, al naar gelang het vermogen van hun hart lief te hebben, die soms in het geestelijke rijk sneller veranderen dan op aarde. Maar er zijn er ook die een zeer lange tijd nodig hebben om hun gebreken en ondeugden af te leggen. Maar steeds zijn het voor deze onrijpe zielen heel bekende beelden die zij te zien krijgen, terwijl in het lichtrijk de ziel geheel onbekende dingen onder de ogen komen en het aanschouwen en horen onvermoede zaligheid teweegbrengt - en waar de wonderen geen einde nemen. Want de belofte van Jezus wordt vervuld: "Wat geen menselijk oog ooit heeft gezien en geen menselijk oor ooit heeft gehoord, dat heb Ik bereid voor hen die Mij liefhebben!"

Amen

BD.5024

20 december 1950

Wie zijn leven liefheeft, die zal het verliezen

De wil om te leven betekent een zekere overwinning op de dood.

Weliswaar kunt u de aardse lichamelijke dood niet gebieden, maar ook dan nog kan de lichamelijke dood de overgang zijn tot het leven, als de wil om het eeuwige leven te verwerven in de mens sterk werd. Deze levenswil wordt door Mij goedgekeurd, ofschoon Ik de woorden sprak: "Wie zijn leven liefheeft, zal het verliezen en wie het overgeeft, zal het verkrijgen!"

Wie er alleen aan denkt hoe hij voor zijn lichamenlijk leven kan zorgen, die zal heel spoedig ondervinden dat hij zelf volledig machteloos is en van de aarde wordt weggenomen zonder er zich tegen te kunnen verzetten. Deze levenswil is dus niet bedoeld om over de dood te zegevieren.

De mens moet naar het ware leven van de ziel verlangen en voor dit leven moet zijn wil zich met al zijn kracht inzetten. Dan is er voor hem in eeuwigheid geen dood meer, dan zal hij leven in licht en kracht en ononderbroken werkzaam kunnen zijn tot eigen geluk. Dan heeft hij waarlijk de dood overwonnen en het uittreden van de ziel uit haar lichaam is een ontwaken tot een nieuw leven, niet bezwaard door het lichamelijke omhulsel, vrij van iedere materie en toch in onvermoede volheid van kracht. Dit leven moeten de mensen op de aarde lief krijgen, en alleen ernaar streven het eenmaal te bezitten. Dan verlangen zij sterk naar de dood, dan willen zij het aardse leven opgeven ter wille van het ware leven in de eeuwigheid. Maar de mensen hangen nog veel meer aan hun lichamelijke leven. Zij vrezen het te verliezen, zij hebben hun aardse leven lief, daarom verliezen zij het en hun lot is de dood. En weer is niet de dood van het lichaam bedoeld, maar de dood van de geest, waarin de ziel die het leven op de aarde liefheeft onherroepelijk wegzakt. En deze dood is erger dan de mens het zich kan voorstellen, want hij heeft zichzelf verloren. Hij is het aardse leven kwijt geraakt en zijn ziel is zonder licht en kracht, geheel machteloos en in diepste duisternis.

De geestelijke dood is voor de ziel een onbeschrijfelijke kwelling, omdat zij zichzelf bewust is, dus niet uitgewist op het moment van de dood, maar verder vegeteert in een toestand die voor haar zeer kwellend is. Het verlangen om gelukkig makend bezig te zijn zal altijd alleen een levend wezen kunnen vervullen, omdat daar kracht toe behoort die alleen een levend wezen in zich heeft terwijl een wezen zonder kracht dood is. Wat echter op aarde door middel van aan de mens toestromende levenskracht tot stand wordt gebracht, kan uit zuiver wereldse activiteit bestaan, die wel aardse stoffelijke goederen vermeerdert maar voor het geestelijke rijk zonder waarde is, of ook in geestelijke

werkzaamheden die onvergankelijke schatten opleveren en zodoende ook een leven in de eeuwigheid verzekeren. En daarom moet de wil van de mens ernstig op het eeuwige leven gericht zijn, opdat hij dan de levenskracht gebruikt voor het winnen van de geestelijke kracht. Dan zal hij zegevieren over de dood, want dan is voor hem een eeuwig leven zeker en hij zal de dood in eeuwigheid niet smaken.

Amen

BD.5277

20 december 1951

De helpende hand van Jezus Christus - Verlossing uit de diepte

Op aarde zowel als in het hiernamaals wordt de reddende hand van de Heiland uitgestoken naar de zielen die in de diepte vertoeven, om hen te helpen uit de diepte omhoog te komen die Zijn hand grijpen. De liefde en barmhartigheid van God zijn onophoudelijk bezig hulp te bieden die bevrijdt; de zielen moeten echter zelf geholpen willen worden - want anders blijft iedere genadegift van God zonder uitwerking.

Deze wil kan echter alleen door een noodtoestand bewogen worden hulp te vragen. In het rijk hierna is iedere onvolkomen ziel in leed en ellende gedompeld, terwijl op aarde de ziel zich tracht te bedwelmen door wereldse vreugden waardoor ze veel moeilijker besluit God om hulp te vragen. Maar de geestelijke nood is even groot en heeft dan in het hiernamaals een waarneembare uitwerking. Op de aarde zouden de zielen wel gemakkelijk opwaarts kunnen komen omdat de mens zijn levenskracht voor God welgevallige daden kan gebruiken, terwijl de ziel in het hiernamaals krachteloos is en op de hulp van lichtwezens of van mensen is aangewezen.

Op de aarde ontbreekt echter veel meer de wil tot goed handelen. Bij de ziel in het hiernamaals is de wil slechts zolang zwak als het haar aan kracht ontbreekt maar neemt steeds toe als haar eenmaal die kracht verschaft wordt. De kwellingen in het hiernamaals kunnen een verandering van wil teweeg brengen en dan is het opwaarts gaan verzekerd.

Zonder een verandering van wil is echter ook op aarde geen geestelijke vooruitgang mogelijk. En omdat de wereld steeds bedwelmend op de mens inwerkt, moet hij ook soms in een noodtoestand worden geplaatst die dan een wilsverandering teweeg moet brengen. Maar dan is ook de helpende hand van Jezus Christus, de goddelijke liefde, steeds bereid uit de diepte omhoog te trekken, en is er voor alle zielen de hoop op verlossing. Maar het tijdstip bepaalt de ziel zelf door haar wil die onvoorwaardelijk naar boven gericht moet zijn.

Eenmaal wordt ook de sterkste zich verzettende wil gebroken, maar niet door dwang, veeleer brengt de goddelijke liefde dit teweeg, die zich steeds weer tot het wezen wendt, tot die liefde wordt beseft en beantwoord. Tot de wil in het wezen zo sterk wordt zich aan God te schenken.

Amen

BD.5323

24 februari 1952

Rechtvaardigheid - Vereffening in het hiernamaals

Er is een rechtvaardigheid en er is een vereffening, is het niet op aarde dan is het in het rijk hierna, waar de ziel oogst wat zij heeft gezaaid. U mensen moet bedenken dat niemand zich iets kan toe-eigenen wat hem niet toekomt, dat hij rekenschap moet afleggen voor iedere cent en elk dubbeltje - en dat hij betalen moet voor wat hij zich onrechtmatig heeft toegeëigend.

Mensen denk eraan, dat Ik u niets kwijt kan schelden omdat Ik een rechtvaardige God ben. Dat u zich daarom met een grote schuld belast als u gelooft ongestraft te kunnen zondigen. Eenmaal komt de dag van vergelding voor ieder die er zonder scrupules op los leeft, omdat hij niet aan Mij als een rechtvaardige God gelooft en daarom zonde op zonde stapelt.

Het aardse leven is voor u allen spoedig voorbij, en wat u overblijft is alleen het geestelijke bezit. Maar wee degene die dat niet kan laten zien, hij zal arm en naakt daarginds aankomen en in grote ellende en duisternis ronddwalen. Dat is de vereffening voor een leven op de aarde als dit niet werd geleefd naar mijn wil met inachtneming van het gebod der liefde tot Mij en de naaste. Als de mens alleen aan zichzelf dacht en er zo op los leefde dat mijn tegenstander er plezier in had, als hij in werelds genot zwolg en zijn hartstochten en lusten de vrije loop liet.

Wie op aarde alleen aan zichzelf dacht zal ginds verlaten ronddolen, en niemand zal hem zijn liefde betonen zoals hij zelf hen die op aarde zijn hulp nodig hadden, gebrek liet lijden. Hij moet dan op de cent terugbetalen, daar niemand die schuld voor hem kan voldoen behalve Jezus Christus, aan wie de ziel die zonder liefde leefde echter niet gelooft.

U mensen moet uw leven op aarde eens van deze kant bekijken, dan weet u ook dat u er niet gewetenloos op los kunt leven. Dat eens het lichamelijke leven beëindigd is en de ziel de schuld moet betalen waarmee zij zichzelf belast heeft. En weet, dat alles wat u de wereld aan tol betaald heeft de ziel ontnomen zal worden en dat haar armoede in het hiernamaals daarvan het gevolg is. Weet, dat er een vereffening is voor ieder uur dat u

mijn tegenstander toejuicht en u de genoegens van de wereld bent toegedaan - en Mij geheel vergeet.

Het aardse leven is u gegeven tot voltooiing van uw ziel. Maar wat doet u? U verzorgt alleen maar uw lichaam en vervult al zijn wensen. U wordt dronken van alle wereldse genoegens en u loopt al te gewillig in de val - die de vijand van uw ziel voor u opstelt. U neemt van uw ziel af en geeft het uw lichaam, en dat moet u duizendvoudig betalen. Want uw nood zal bovenmate groot zijn als u het geestelijke rijk ingaat, waar alleen gewaardeerd wordt wat door de ziel aan onvergankelijke goederen wordt meegebracht. De ziel zal groot gebrek lijden en niemand zal haar helpen als zij zich niet tot Jezus Christus wendt, van wie zij echter in haar duistere toestand niets weet. Alleen Hij kan haar helpen. Maar eeuwigheden kunnen vergaan voordat de ziel dat inzicht verkrijgt en zich tot Hem keert. Eeuwigheden kan zij haar schuld met zich meeslepen, omdat mijn rechtvaardigheid haar niet kan ontlasten zolang zijzelf Mij daar niet om bidt.

Amen

BD.5332

8 maart 1952

De toestand van de zielen in het hiernamaals - Dwaalleer - Ongeloof - Liefde

Het is voor veel mensen onbegrijpelijk dat zij rechtstreeks met Mij in verbinding kunnen staan dat wordt bewezen door mijn aanspreken, door het vernemen van mijn woord in de vorm van gedachten. En dat is enerzijds een teken van verwijdering van Mij zoals anderzijds een dood geloof, een geloof dat wel traditiegetrouw werd aangenomen maar niet levend is.

Het is een schools aangenomen kennis, waar maar zelden zo over nagedacht wordt dat de mens daarover een standpunt inneemt. Maar ook uit zo'n aanvaarde kennis konden de mensen afleiden, dat de eeuwige Godheid zich openbaren moet en zal, maar ook het geloof aan een eeuwige Godheid is zwak en daarom worden ook de geloofsleren niet ernstig genomen zodat er een geestelijke vooruitgang behaald zou worden die alleen al daarin bestaat dat de mens de verbinding met Mij tot stand probeert te brengen.

Eerstens moet Ik serieus erkend worden voordat Ik Mij aan een mens kan openbaren. En dat overtuigend geloof aan Mij ontbreekt bij oneindig veel mensen, wat de oorzaak is dat zij ook in geestelijke duisternis leven en in deze duisternis het hiernamaals ingaan.

En wat zij op aarde verzuimden moet nu in het hiernamaals worden ingehaald. Zij moeten nadenken maar zullen daartoe vaak te zwak zijn door eigen schuld. Worden ze in de eeuwigheid gevolgd door hun liefdewerken, dan zijn zij niet geheel krachteloos ondanks

hun ongeloof. Hun kracht bestaat daarin dat de herinnering aan de kennis die zij op aarde niet ernstig namen, hun niet geheel ontnomen is. Dat zij nu dus kunnen nadenken, terwijl de ongelovige zielen die geen werken van liefde met zich meenamen zich in onzegbare nood bevinden, omdat zij niet in staat zijn zuivere gedachten op te nemen om zich hiermee bezig te houden.

Toch kunnen ook deze zielen nog onderwezen worden in het geestelijke rijk door zielen die hun op een begrijpelijke manier datgene aanbieden wat zij moeten weten, als zij tenminste hun onderrichtingen willen aannemen. Ten gunste van deze zielen voor te spreken is een werk van grote liefde en barmhartigheid, opdat zij de kracht tot willen krijgen en aansluiting zoeken bij die sferen waar hun opheldering gegeven kan worden.

Werken van liefde kunnen ieder tekort vereffenen en de ziel tot geloven brengen. Maar de geestelijke duisternis, die een gevolg is van het ongeloof op aarde, zal pas van hen wijken als zij Jezus Christus kennen, omdat Hij alleen hun schuld kan delgen die door het ongeloof op aarde veroorzaakt is. Het denken dat op een dwaalspoor is kan spoedig goed gericht worden waar liefde en geloof aanwezig waren op aarde. Maar ongelovige mensen moet eerst kennis worden bijgebracht, omdat zij deze op aarde voor zichzelf niet wilden laten gelden, ook al waren zij er tegenover hun medemensen voorstander van.

Ik kan de zielen die Mij niet erkennen en wier liefde niet Mij of hun medemensen gold, niet ineens het inzicht geven. Ik kan hun alleen de mogelijkheid geven zich kennis eigen te maken onder de voorwaarde, dat hun wil niet meer aan Mij weerspanning is. Dan is mijn erbarmende liefde ook bereid hun licht te geven - als zij daarnaar verlangen. En dan wordt hun ook weer het evangelie gebracht, dat zij nu in vrije wil kunnen aannemen of ook kunnen afwijzen. En al naar gelang hun wil tot het goede en hun verlangen naar onderricht, zal hun nu mijn leer licht geven en kan hun opgang beginnen.

Maar veel leed en ellende in de duisternis gaan eraan vooraf, eer een ongelovige, van de aarde weggenomen ziel door een lichtstraal wordt beroerd en die volgt. Dan echter is zij ook bereid haar wezen te veranderen, als zij eenmaal de weldaad van het licht ondervonden heeft, waar zij nu steeds naar verlangt totdat deze haar ten deel valt.

De duisternis geeft haar zielen maar zelden vrij, doch Ik weet wanneer Ik de poorten openen en de zielen de vrijheid geven kan. Ik weet, wanneer zij voor een lichtstraalontvankelijk zijn en Ik help hen de weg te vinden die uiteindelijk tot Mij voert en tot de zaligheid.

Amen

BD.5365

15 april 1952

Het weerzien in het hiernamaals - Graad van voltooiing

Het is een onvergelyklijk zalig moment wanneer de ziel van de aarde scheidt en het lichtrijk binnengaat in sferen waarin er niets slechts meer is, waar de ziel door een golf van zalig makend licht omvangen wordt. Waar uiterst schone wezens haar benaderen en haar een mate van liefde betonen die haar bijna overweldigt. De lichtuitstralingen zijn aan haar graad van rijpheid aangepast, dus steeds in die mate dat ze wel onvoorstelbaar gelukkig stemmen maar de ziel niet verteren, wat een overmaat aan licht die de ziel nog niet in staat is op te nemen, wel zou kunnen. In oneindige uitgestrektheid ziet zij de wonderbaarlijkste scheppingen, want haar geestelijk oog is nu geschikt geestelijke scheppingen te kunnen aanschouwen, die niet stoffelijk meer zijn maar zich toch net zo werkelijk aan haar vertonen en dus geen zelfbedrog zijn.

En te midden van deze schoonheid die haar oog aanschouwt, treft zij haar geliefden aan die haar vooraf zijn gegaan in die graad van rijpheid dat het lichtrijk hen kon opnemen. Voor mensen is de zaligheid van zo'n weerzien niet in te denken, maar in het geestelijke rijk is de ziel in staat diepere indrukken op te doen zonder te vergaan. En zij ervaart bewust de zaligheid die God haar bereidt en zingt Hem in haar hart lof en dank toe, net als ze, wanneer het lichtrijk haar vaderland is geworden, helemaal in liefde ontbrandt tot de Vader die haar al deze zaligheden heeft bereid.

Het samenwerken met zielen met dezelfde graad van rijpheid, verhoogt haar kracht en haar wil tot werkzaam zijn. En deze richt zij nu op de zielen die nog ver onder haar staan, om hen te helpen dezelfde zaligheid te bereiken. En zij bekommert zich nu in barmhartige liefde om degenen die haar na stonden op aarde en die nog in lagere sferen vertoeven. Die op aarde door ongeloof en liefdeloosheid in hun geestelijke ontwikkeling zijn achtergebleven - en daarom in het hiernamaals nog ongelukkig in duisternis of in schemerlicht vertoeven. Zij herkent weliswaar deze zielen en zij kan hen ook naderen en hun haar hulp aanbieden, maar zichzelf wordt door deze zielen niet herkend en daarom wordt haar hulp ook vaak afgewezen.

Maar de liefde en het geduld van een lichtziel doen onophoudelijk moeite voor deze zielen en bereiken ook eens dat zij invloed krijgt. Haar eigen zaligheid die zij vanuit de voortdurende liefdesuitstraling van God ontvangt, de onvergelyklijke scheppingswerken in het lichtrijk en het samenwerken met wezens met wie zij in gelukkig makende liefde verbonden is, geven haar voortdurend nieuwe kracht om verlossend werkzaam te zijn. Zelf vindt zij haar geluk daarin, te geven wat zijzelf ontvangt. Steeds wordt haar verlangen naar God vervuld en zij kan niet anders dan eveneens gelukkig willen maken.

Het is onmogelijk de mensen op deze aarde de heerlijkheid van het lichtrijk te beschrijven, omdat alleen een voltooide ziel de volheid van licht kan verdragen en daardoor ook de zaligheid kan begrijpen waarvan de nog onvolkomen mens geen begrip heeft. Doch één ding moet en kan hij geloven: dat er een weerzien is in het rijk hierna.

Dat de dood niet een einde maakt aan het eigenlijke leven van de ziel en dat deze zielen elkaar herkennen, als een bepaalde graad van rijpheid bereikt is die echter veel zielen nog niet bezitten. En daarom kan het voor veel zielen ook lang duren voordat zij het geluk van de vereniging met hun geliefden ervaren. Maar het verlangen ernaar is vaak een reden om opwaarts te streven. De liefdeskracht van de zielen is voortdurend bezig zielen uit de diepte te verlossen en hen te helpen zalig te worden, hen te helpen het rijk binnen te gaan waar stralend licht hen omringt, waar zij God kunnen aanschouwen en waar alle nood ten einde is.

Amen

BD.5441

18 juli 1952

Een beschrijving van het hiernamaals is slechts door middel van beelden en vergelijkenderwijs mogelijk

Alles wat boven uw aardse leven uitgaat zal een mysterie voor u blijven, zelfs al wordt het u door de goedheid en liefde van uw hemelse vader verklaart, want het kan altijd alleen op een voor u begrijpelijke wijze worden uitgelegd zolang u op deze aarde vertoeft. U kunt uzelf ondanks alle uitleg slechts een voorstelling vormen in zoverre dit met uw bevattingsvermogen en uw inzichten overeenkomt, en deze kennis probeert u ook toe te passen op de gindse wereld die voor u nog gesloten is.

Maar u denkt er niet over na hoe onnoemelijk begrensd uw kennis is en hoe onbeschrijfelijk klein en ook armzalig deze aarde is die u bewoont, vergeleken met al de heerlijkheden van vele andere scheppingen in het rijk van God. U denkt er niet aan dat iedere mogelijkheid van vergelijking, om u mensen een volledig begrip te kunnen geven van de bovenaardse wereld, u ontbreekt.

Daarom is het ook onmogelijk u opheldering te geven welke geheel volgens de waarheid is. U kunt alleen vergelijkenderwijs beschrijvingen ontvangen waarin u kunt zien dat precies zoals op aarde, daar ook wetten moeten worden nageleefd -dat de goddelijke ordening in het geestelijke rijk onvoorwaardelijk opgevolgd moet worden, als de opwaartse ontwikkeling ook in het hiernamaals wil voortgaan. Verder is het onmogelijk geestelijke indrukken over te brengen aan mensen op de aarde of die bij benadering te verklaren. Er zijn geen woorden te vinden voor dat wat de wezens in het hiernamaals ervaren en die hun toestand aan u mensen zouden kunnen beschrijven. Onder deze ervaringen valt te verstaan de uitwerking van datgene wat ze beleven, wat ze zien en wat ze voelen bij het zien van de niet te beschrijven scheppingen, of die nu van zalige - of onzalige aard zijn. Deze dingen aan u mensen weer te willen geven is alleen mogelijk door middel van vergelijkende beelden, zodat u dus aardse begrippen voor ogen worden

gesteld die u wel de zin en het doel duidelijk maken, maar toch nooit aan de werkelijkheid beantwoorden.

De lichamelijke dood is niet het einde. De ziel leeft voort in sferen die zij zichzelf door het aardse leven heeft geschapen. Zalig of onzalig kan haar lot zijn. Maar hoe het ook zij, het kan u mensen slechts aanschouwelijk worden voorgesteld, en iedere verduidelijking ervan, iedere beschrijving is altijd maar een zwakke poging een probleem met voor u bekende begrippen op te lossen om in u het verantwoordingsgevoel tegenover uw ziel te versterken wier lot in het hiernamaals u mensen op aarde zelf gestalte geeft.

De mensheid is de kennis over aangelegenheden in het hiernamaals onthouden, en ze zal ook nooit kunnen doordringen in een gebied dat eerst dan betreden kan worden, wanneer de geestelijke ontwikkeling van een mens die graad bereikt heeft dat hij met geestelijke ogen kan zien. En zelfs dan zal het nog steeds niet mogelijk zijn de indrukken en de gevoelens op een begrijpelijke wijze aan de medemensen weer te geven, omdat het aardse rijk en het geestelijke rijk twee geheel gescheiden gebieden zijn waarin voor het ene niet meer opgaat wat in het andere geldt, dus de geboden die in het ene rijk van kracht zijn, zijn in de andere wereld opgeheven.

En toch is het geestelijke rijk werkelijkheid en een ieder zelf zal zich daarvan kunnen overtuigen, wanneer hij zijn lichamenlijk omhulsel aflegt en ingaat in dat rijk. Dan zal hij begrijpen dat de mensen op deze aarde geen opheldering konden ontvangen, die geheel met de waarheid overeenstemt.

Amen

BD.5554

12 december 1952

De zegen van geestelijke kennis in het hiernamaals

Wat mijn geest u openbaart is voor u een geestelijke kennis die u eens onzegbaar zalig zal maken, als u er in het geestelijke rijk mee werkt tot zegen van allen die nog onwetend zijn.

De zuivere waarheid is nog maar zelden aan te treffen bij de mensen op aarde, en daardoor ook niet in het rijk hierna - voordat de mensen in 'n staat van helder licht zijn gekomen. Want licht betekent wijsheid en kennis van de zuivere waarheid. En elke verkeerde gedachte is een schaduw die het licht verduistert, zelfs wanneer een ziel reeds lichtdoorlatend is. Maar zolang de laatste onjuiste gedachte nog niet is uitgebannen, is dat licht steeds nog tijdelijk vertroebeld. De ziel moet zich geheel en al voor de waarheid openstellen, ze moet zich een waarheidsgetrouwe kennis hebben eigen gemaakt, voordat zij nu zelf als lichtdrager kan werken in het geestelijke rijk.

En daarom is het een onmetelijke genade met een geestelijk weten te kunnen ingaan in het hiernamaals, want dat betekent zoveel als het dragen van een helder lichtkleed dat overal straalt en weer licht verspreidt. Haar eigen werkzaamheid kan zij nu onmiddellijk uitvoeren, zij kan de onwetenden onderrichten en onuitsprekelijk zegenrijk werken waar nog duisternis is of schemering.

Want er zullen haar in het geestelijke rijk ook nog twijfelaars en leugenaars tegemoet komen, die zij echter door haar kennis opheldering kan verschaffen. Want dit weten is het resultaat van de openbaringen door mijn geest. Er zit een overtuigingskracht achter die zelden een wezen kan weerstaan, tenzij het de waarheid schuwt als aanhanger van de vorst der duisternis. Want ook zulke wezens zullen een wetende proberen te hinderen, om zijn licht te doven, waartoe zij menen in staat te zijn. En zulke wezens kan alleen opheldering gegeven worden door een lichtdrager die zijn kennis van zichzelf heeft ontvangen. Daarom ligt er in mijn openbaringen, in mijn woord dat Ik u doe toekomen, een enorme kracht die ook in staat is sterke muren neer te halen. Want Ik zelf spreek deze zielen aan als Ik door uw mond spreek, als u in mijn wil de zielen der duisternis het evangelie verkondigt zoals u het zelf van Mij ontvangen heeft.

Want het is de zuivere waarheid, en die overtuigt ook een ziel die tot nu toe in een onjuist denken verkeerde. Want zij voelt een innerlijke vreugde, ze ervaart als het ware de waarheid als een weldaad. Het begrijpen ervan ontsluit zich voor haar en zij kan niet meer twifelen aan dat wat zij, in zekere zin van Mij komend, aanneemt.

De kracht van mijn woord werkt duidelijk zichtbaar, de ziel wordt plotseling met licht doorstraald en waarvoor zij tot nu toe het begrip miste is haar plotseling duidelijk - en zij neemt het met vreugde aan. En zo groot de verwarring en de ellende is die dwaalleren aanrichten, zo verblijdend en begrijpelijk is de waarheid.

En de waarheid zal steeds zijn waar mijn geest kan werken. Het zal altijd waarheid zijn wat Ik door mijn geest aan de mensen openbaar. Daarom, blijf u bewust van de genaden die u overdadig ontvangt en arbeid met deze genadegaven, draag mijn woord verder, breng licht in de duisternis, geef allen opheldering, geef hun de waarheid die u van zichzelf ontvangen heeft en blijf bezig tot zegen van al diegenen die nog dwalen in de duisternis van geest.

Amen

BD.5801

4 november 1953

De waardeloosheid van aardse kennis in het hiernamaals

Waardeer kennis die alleen maar aards is niet te hoog, want in de eeuwigheid kunt u er niets mee beginnen. Ze kan u wel voor de duur van uw aardse leven van nut zijn, maar

als u ze niet gebruikt om u een geestelijk weten te verschaffen, doordat u door aardse kennis het inzicht verkrijgt dat u een schepsel van God bent en dan moeite doet om de volle waarheid uit God te verwerven, dan zult u er geen voordeel van hebben wanneer u het geestelijke rijk binnen gaat.

Maar ook het geestelijke weten dat zuiver verstandelijk verkregen werd, is als aardse kennis te beschouwen, dat dus wel geestelijke problemen aanstipt maar net als elke andere aardse kennis door studie werd verworven, met het doel deze in een beroep te gebruiken.

En of u ook het boek der vaderen uit het hoofd leert of u probeert het goddelijke woord uit te leggen wederom op grond van profetische uitspraken, of u zin voor zin verstandelijk beheerst, dit alles kan toch niet hoger gewaardeerd worden dan iedere andere kennis die niet-geestelijke kwesties tot inhoud heeft. Want tenslotte blijft voor de ziel alleen dat over wat haar door onzelfzuchtig werken in liefde aan wijsheid is gegeven. Er blijft voor de ziel alleen dat wat de geest in haar kon overdragen. En dat vereist geen wereldse studie, geen scherp verstandelijk denken en geen buitengewoon geheugen, want de geest geeft het haar wanneer zij het nodig heeft.

En wat voor nut heeft u aan een rijkdom die u daarginds niet gebruiken kunt? Het is alleen maar dode kennis, het geeft u geen klaarheid en op aarde kunt u nog niet eens de waarheid van die kennis bewijzen zolang uw geest u niet het juiste inzicht en de oordeelskracht geeft. U moet er echter zelf deze geest in u om vragen. U moet het hem mogelijk maken zich tegenover u te uiten. Dan pas zal het helder worden in u en u zult ook een helder stralend licht verspreiden bij het ingaan in het geestelijke rijk.

Gezegend is hij die zich door de geest laat onderrichten en gelijktijdig zijn aardse kennis zoekt te vermeerderen. Hem zal veel geestelijke rijkdom toevloeien, hem zal ook aardse kennis ontsloten worden zodra zijn streven op de eerste plaats het winnen van geestelijke goederen geldt.

En deze zal al deze kennis waarlijk zegenrijk gebruiken wanneer zijn aardse leven is afgesloten. Hij zal alles wat hij bezit kunnen uitdelen in het geestelijke rijk, want hij zal ook weer leidinggevend en onderwijzend op die mensen kunnen inwerken die net als hij zoeken en streven in het verlangen naar God en naar de waarheid.

Amen

BD.5877

15 februari 1954

De korte fase van het aardse leven beslist het lot in het hiernamaals

Uw aardse bestaan als mens is een van de oneindig vele fasen van uw opwaartse ontwikkeling. Want ook als u op aarde uitgerijpt bent om nu in het lichtrijk in te kunnen gaan gaat uw ontwikkeling toch nog steeds verder, omdat de ziel die tot inzicht is gekomen nooit zal ophouden haar weg omhoog verder te gaan. Zij zal altijd naar God streven omdat zij altijd tracht dichterbij Hem te komen, om in volkomen vereniging met Hem onuitsprekelijk zalig te zijn.

De tijd als mens op aarde is daarom net een kort ogenblik, vergeleken met de eeuwigheid en gemeten aan de eindeloos lange ontwikkelingsgang tevoren door de materiële schepping. En toch is dit korte ogenblik beslissend voor het lot van de ziel en is beslissend voor de verdere ontwikkelingsgang in het geestelijke rijk. Want het maakt verschil of de ziel reeds op aarde een hoge graad van rijpheid heeft bereikt, of pas in het hiernamaals tot inzicht komt. Wel gaat ook de laatstgenoemde opwaarts, maar met uiterst moeizame arbeid moet zij zich verwerven wat haar op aarde rijkelijk ter beschikking stond, en haar het bereiken van de lichtgraad mogelijk gemaakt zou hebben.

Op de aarde de wilsbeproeving te doorstaan, betekent een toestand van licht en kracht in overvloed reeds bij het ingaan in de eeuwigheid. Het betekent: steeds vermeerdering van licht en kracht, omdat de ziel van het uur af dat zij de aarde verlaat als een ontvanger van kracht ook een tussenpersoon is die kracht geeft - en steeds meer en meer ontvangt, hoe meer zij ervan uitstraalt.

Zij gaat nu ook uitermate snel omhoog, want zij sluit zich aan bij geesten met gelijke rijpheid en werkt nu naar goddelijke wil en in goddelijke opdracht. Zij betreft alle krachten vanuit God en benut ze voor God, terwijl de zielen die op de aarde in hun wilsbeproeving faalden ook wel in het hiernamaals tot inzicht kunnen komen, maar pas met behulp van andere wezens. Zij moeten zich nu zo omvormen dat het ook in hen licht wordt en zij de lichtstralingen kunnen opnemen - en nu deze gebruiken naar de wil van God.

Ook deze zielen moeten in vrije wil de toevoer van licht en kracht verlangen, want pas dan zullen zij ontvangen. Dan pas begint ook hun opwaartse ontwikkeling met de werkzaamheid die zij weer verrichten ten behoeve van de zielen in duisternis. Het is in zekere zin een moeizame gang, een opstijgen waar tree voor tree beklommen moet worden met inspanning van alle kracht en gehele wil. Er blijft echter geen moeite onbeloond, want het helpt de ziel zeker verder. Maar omdat zij zelf nog zeer zwak 's en over weinig kracht beschikt, moet zij haar gehele wil inzetten en veel steun ondervinden van de kant van de lichtwereld - of door menselijke voorspraak. Tot zij zelf in zover licht- en krachtontvanger is geworden, dat zij nu van haar kant kan uitdelen en nu ook steeds meer kracht ontvangt.

Het korte aardse leven is beslissend voor het lot in de eeuwigheid. Want het binnengaan in het geestelijke rijk kan al van een hoogste zaligheid zijn die nu nooit meer eindigt, als de tijd op de aarde goed besteed werd.

Maar die tijd kan ook onbenut blijven en de gevolgen daarvan moet de ziel dragen. Zij moet verder worstelen en strijden als zij niet ten onder wil gaan. Haar leven in het geestelijke rijk lijkt nog in veel opzichten op het worstelen op de aarde, maar is toch niet hopeloos als de ziel zelf de wil heeft licht en kracht te verwerven. Alleen haar wil is beslissend. Is die wil reeds in het aardse leven op God gericht dan zal de ziel vastberaden het doel nastreven nader tot Hem te komen, wat zij dan ook spoedig bereikt.

Maar zolang de wil nog van God is afgekeerd, betekent dit voor haar duisternis en zwakheid. In deze toestand gaat de ziel dan het hiernamaals in, terwijl in het vorige geval de ziel doorstraald is van licht, en niets haar meer aan het aardse bindt dan alleen de liefde tot hen die zij verlaten heeft en die zij nu haar hulp aanbiedt op iedere wijze. Maar de anderen hebben nog lange tijd hulp nodig ofschoon zij aan de aarde ontruikt zijn. Zij houden zich echter nog in de nabijheid van de aarde op tot ook zij zoveel licht en kracht kunnen ontvangen, om van hun kant nu werkzaam te zijn in het geestelijke rijk.

En elk werk bestaat nu daarin de wil van hen te beïnvloeden die hem nog verkeerd gericht hebben, om hen te bewaren voor hetzelfde noodlot, voor een moeilijke gang opwaarts in het geestelijke rijk, die het gevolg is van een verkeerd gerichte wil op aarde.

Amen

BD.5901

13 maart 1954

Het brengen van het evangelie aan de zielen in het hiernamaals - Liefde

Houd de zielen in het hiernamaals het evangelie voor. Herinner hen aan mijn geboden van de liefde die ook in het hiernamaals vervuld moeten worden, wil de ziel opwaarts gaan. Geef hun kennis van mijn wil, die van hen altijd een zich richten op Mij vereist en die in acht moet worden genomen, om dan door mijn liefde te worden gegrepen. Op aarde zowel als in het rijk hierna geldt hetzelfde: de omvorming van de wil van het wezen die aanvankelijk tegen Mij gericht is en daarom ook veranderd moet worden, wat steeds alleen door de liefde geschieden kan. Want een onzelfzuchtig werk van liefde is reeds de eerste stap naar Mij en levert het wezen kracht op.

De zielen die krachteloos zijn in het hiernamaals zijn arm aan liefde. En u moet hun uitleggen dat zij pas dan hulp verwachten kunnen als zij bereid zijn liefde uit te delen aan hen die net als zij arm en ongelukkig zijn. Zonder liefde is hun denken verkeerd. En ook hier, evenals op de aarde, kunnen hen wezens benaderen en verkeerd onderrichten, zonder dat zij de dwaling inzien. Pas een ziel die hulpvaardig is herkent ook de waarheid.

Daarom moet u de zielen op de eerste plaats mijn geboden van de liefde voorhouden, en hen opmerkzaam maken dat die alleen gegeven werden opdat de mensen de verbinding met Mij tot stand brengen door het vervullen van de geboden der liefde. Want een werk uit liefde gedaan geeft hun de kracht die hen steeds verder omhoog helpt.

U kunt de zielen keer op keer onderrichten, maar zij zullen u niet geloven of begrijpen zolang zij niet bereid zijn lief te hebben. En wilt u hen nu helpen, dan moet uw grootste en eerste zorg zijn hen aan te sporen tot liefdevolle hulpverlening aan andere zielen die in nood zijn en zich tot hen wenden. Pas deze bereidheid tot liefhebben opent hun ogen en oren, en dan kunnen zij alles begrijpen wat u hun in overweging geeft.

Mijn evangelie is alleen de leer van de liefde, omdat al het andere vanzelf komt als deze liefdesleer wordt opgevolgd. Aan de ziel in het hiernamaals kan niet alleen kennis worden gegeven. Want die begrijpt ze niet, zolang ze niet bereid is tot liefdewerk dat in het rijk hierna net zo moet en kan worden verricht als op aarde. Maar steeds is bereidwilligheid een vereiste, daar anders de ziel zonder kracht is. Zolang een ziel zich alleen bewust is van zichzelf en haar treurig lot tot zich door laat dringen, is er geen mogelijkheid gegeven tot hulpverlening of toevoer van kracht. Zij moet eerst haar blik op haar omgeving richten, of, als zij eenzaam in een woeste omgeving is, moeten haar gedachten op die mensen op aarde gericht zijn die zij had kunnen helpen maar dit achterwege heeft gelaten.

Zij moet er berouw over hebben en het door haar gedane onrecht goed willen maken. Dan zullen er ook wezens zich bij haar aansluiten die in grote nood zijn. En zodra zij nu gewillig is hen te helpen, krijgt zij onverwijld de kracht om haar voornemens uit te voeren. Eerst moet de liefde in haar ontstoken worden, wat echter vaak een lange tijd kan duren, maar wat door liefdevolle ondersteuning van de kant van een mens mogelijk is, wanneer hij de ziel opheldering geeft over wat haar ontbreekt, als hij tracht haar te onderrichten, steeds daartoe aangedreven door een liefhebbende wil om te helpen.

De liefde bereikt alles en de liefde overwint alles. De liefde zelf is de kracht die een ziel verlossing verschaft. Zolang de ziel alleen aan zichzelf denkt kan ze bezwaarlijk uit haar hachelijke toestand worden bevrijd. Zij kan echter gevoelig worden en bereid tot liefhebben als zij door kleine lichtstralen wordt getroffen, omdat die steeds alleen maar vonken van liefde zijn die haar hart moeten raken om te ontvlammen. Iedere ziel die de duisternis als een kwelling ervaart, wordt door zulke lichtstralen weldadig getroffen. En bij haar is er ook hoop dat zij dat licht kan volgen, dat ze dus ook bereid is andere zielen dat licht te bezorgen. En aan deze zielen moet steeds de liefde gepredikt worden die in Jezus Christus en Zijn verlossingswerk haar bekroning vond. Andere kennis hebben deze zielen voorlopig niet nodig, maar zij moeten de achtergrond van hun ellendige positie kennen en ook weten hoe zij die noodsituatie kunnen verhelpen.

En pas als zij dit inzicht hebben is hun opgang verzekerd. Pas als zij zelf liefdadig willen zijn ontvangen zij kracht. Zij kunnen dan in liefde werken om nu steeds meer kracht te

ontvangen en een steeds helderder licht binnen te gaan. Dat licht maakt de zielen buitengewoon gelukkig. En vanuit die blijdschap wordt ook hun wil om lief te hebben steeds groter en kan een enkele ziel in het hiernamaals verlossingswerk tot stand brengen van de grootst mogelijke omvang. Want zodra zij zelf het besef heeft, draagt ze ook aan andere zielen haar inzicht over en probeert hen tot hetzelfde streven in liefde aan te sporen. Want net zoals op aarde geldt ook in het geestelijke rijk alleen het gebod: "Heb God lief boven alles en uw naasten als uzelf!"

Amen

BD.6054

16 september 1954

Het lot in het hiernamaals beantwoordt aan de instelling en het streven op aarde

Zoals uw instelling en streven op deze aarde is, zo zal ook uw lot na uw lichamelijke dood in het rijk hierna zijn. Zoekt u het licht en de waarheid op deze aarde, dan zal ook ginds het licht u verwachten. Gaf u echter de voorkeur aan de duisternis omdat het aardse stof u de ogen verblindde, dan is uw verblijf daarginds ook in een donkere omgeving, in een sfeer waarin u zich ongelukkig voelt omdat het licht u ontbreekt. Maar u geschiedt naar uw wil.

Hier op aarde wordt u voortdurend in contact gebracht met het licht en wordt u de weg tot het eeuwige leven helder en klaar beschenen, zodat u die slechts hoeft in te slaan om na uw lichamelijke dood in het rijk van het licht aan te komen. Wanneer u echter het licht ontvlucht, wanneer u donkere wegen gaat, kunt u ook alleen maar in donkere gebieden terecht komen.

Dat u mensen zich toch zo weinig bezig houdt met wat na uw dood met u geschiedt. U gooit deze gedachten, wanneer zij in u opkomen, van u af en richt uw ogen steeds weer op de wereld en op de materie ervan. Daar zij echter vergankelijk is kunt u er niets van meenemen in het rijk hierna. En als stoffelijke goederen uw enige rijkdom zijn op aarde, komt u in het rijk hierna arm en naakt aan.

Waarom verzamelt u op de aarde geen bezittingen die blijven bestaan, die u begeleiden op de weg in het rijk hierna? Waarom bent u alleen maar begerig naar de vergankelijke goederen van deze wereld? Steeds weer wordt u het resultaat van uw levenswandel onder ogen gebracht, u wordt opmerkzaam gemaakt op uw toestand na uw sterven op deze aarde. U schenkt heel weinig aandacht aan waarschuwingen en vermaningen, u leeft zonder last van uw geweten van de ene dag in de andere en toch kunt u morgen reeds opgeroepen worden om uw laatste gang te moeten gaan. En dan ontvangt u wat u hebt nagestreefd op aarde, licht of duisternis.

Er kan u niets anders gegeven worden dan wat u zich door uw aardse levenswandel verworven heeft. Maar zolang u op aarde leeft, denk aan de tijd na uw dood, denk aan uw ziel die onvergankelijk is en ook aan het lot in het hiernamaals dat u haar op aarde bereidt. Streef op aarde naar het licht en bezorg uw ziel de gelukzaligheid in het geestelijke rijk.

Amen

BD.6312

15 juli 1955

Het weerzien in het hiernamaals

U mensen kunt ervan overtuigd zijn dat er een weerzien is in het geestelijke rijk. Maar of een weerzien met uw geliefden u al is vergund direct na uw scheiden van deze aarde, hangt af van de graad van rijpheid waarin zowel uw eigen ziel alsook de zielen van uw geliefden zich bevinden. Want waar deze graad nog niet zo hoog is dat een geestelijk schouwen mogelijk is, moet deze eerst bereikt worden, wat ook nog lange tijden kan duren. Pas bij een bepaalde graad van rijpheid is de ziel in staat geestelijke indrukken in zich op te nemen. Zij moet dus zelf in het licht staan om te kunnen herkennen wie haar nadert, ofschoon ook een ziel in een lagere graad van rijpheid zich omgeven weet door wezens, die zij echter niet kan herkennen zolang haar het geestelijke vermogen om te zien ontbreekt. De zaligheid van de wezens bestaat echter nu daarin, dat ze hun hart kunnen uitstorten bij hen met wie ze op aarde nauwe banden hadden. En daarom zullen de zielen die zich reeds als gevolg van hun rijpheid in het licht bevinden altijd dicht de hun dierbaren kunnen naderen en wel, of om met gelijk rijpe wezens van gedachten te wisselen, of om de nog zwakke zielen te helpen hogerop te komen.

Dus zullen de rijpere zielen in staat zijn de zwakkere zielen te herkennen, maar niet omgekeerd, omdat de zwakke zielen moeten worden aangespoord te streven naar het licht, terwijl ze niet door bewijzen daartoe gedwongen mogen worden. Want het zou altijd een bewijs zijn als haar een lichtziel nadert, die zij herkent als iemand met wie ze op aarde verbonden is geweest. En zo is dus de vreugde van het weerzien ook weer een genadegeschenk dat hoort bij het rijpe geestelijke, dat daar onuitsprekelijk gelukkig over is en nu van zijn kant alles doet om de nog onrijpe zielen evenzo te helpen dit geluk te bereiken. Deze zielen spannen zich op de meest liefdevolle wijze voor hen in en laten niet na hen voortdurend aan te sporen, maar altijd voor hen nog onherkenbaar omdat zij hen in gelijke omhulling en in hetzelfde kleed naderen. Het verlangen naar zielen waar ze nauwe banden mee hadden trekt dezen ook aan en kan nog een enorme impuls zijn. En is het moment van herkenning aangebroken, dan zijn de zielen oneindig dankbaar en gelukkig. Dan pas herkennen zij de zorg die naar hen is uitgegaan, en zij nemen nu op dezelfde manier de zorg op zich voor de zielen die nog in het duister smachten. Ze helpen

ook hen weer opwaarts te gaan, want iedere ziel verlangt naar hen met wie ze eens verbonden was op aarde.

Er is een weerzien, maar het tijdstip dat dit mogelijk is, bepaalt u zelf. Hebt u nu op aarde al dit zekere inzicht bereikt, dan zult u ook alles doen om die graad al minstens op aarde te bereiken die u het binnengaan in de lichtsferen toestaat. U zult dan worden ontvangen door hen van wie u houdt en die in staat zijn u direct te herkennen, of u zult - zonder door hen herkend te worden - zich met hen in verbinding kunt stellen, om dan reeds voor deze zielen met uw verlossingsarbeid te kunnen beginnen. Zorg er in ieder geval voor dat u niet geheel zonder inzicht van de aarde heengaat. Zorg ervoor dat u reeds de weg tot God in Jezus Christus gevonden heeft, dat u verlost door Hem het geestelijke rijk kunt binnengaan. Dan zal dat binnengaan alleen al u zaligheden schenken, die bestaan uit de vreugden van het weerzien. Soms zult u echter lang moeten wachten, als u zelf die rijpheid niet bereikt op aarde. Want alles kan alleen in het kader van de wettelijke orde plaatsvinden en de vrijheid van uw wil moet ook in het geestelijke rijk geëerbiedigd worden, opdat u eens zalig zult worden.

Amen

BD.7126

21 mei 1958

De kennis van de zalige alsook de onzalige staat

U kunt de zaligheden in het lichtrijk niet beseffen, evenals u zich ook geen voorstelling kunt maken van de kwellingen die de zielen in het duistere rijk moeten verduren. Toch wordt u door mijn woord steeds weer van beide op de hoogte gebracht, u bent dus niet geheel zonder kennis. Het geloven echter staat u vrij, maar het is echter wel beslissend voor uw eigen lot als uw ziel dit lichaam verlaat en heengaat naar het rijk hierna.

Want zodra u gelooft wat u door mijn woord steeds weer verkondigd wordt, zult u ook uw levenswandel daarnaar inrichten, want geen gelovig mens leeft zomaar van de ene dag in de andere. Een ieder zal zijn best doen naar mijn wil te leven, ofschoon zijn zwakheid van wil hem nog vaak ten val kan brengen.

Maar wederom mag niet alleen de vrees voor de duisternis of de te verwachten zaligheid in het lichtrijk hem tot zijn levenswandel aansporen, want dat alleen zou de toestand van zijn ziel niet zeer gunstig beïnvloeden. Maar de gelovige mens denkt na en het spoort hem van binnen uit aan tot een God welgevallig leven. Terwijl de mens die een zogenaamd vormgeloof zijn eigen noemt, berekend is. Die wel de kennis heeft door mijn woord, die echter als het ware alles alleen maar door dwang van buitenaf, door geboden of voorschriften, nakomt en die om het beloofde loon of vanwege de gevreesde straffen al die geboden onderhoudt.

Een waar geloof brengt echter ook de verbinding tot stand met Hem aan wie de mens gelooft. En dan voelt hij ook innerlijk de verantwoording tegenover Mij en hij doet zijn best om naar mijn wil te leven op aarde, omdat hij Mij niet wil bedroeven omdat hij ook voelt dat Ik hem liefheb en hij deze liefde waardig zou willen zijn. Maar de kennis van zowel de zalige als de onzalige staat die een ziel te verwachten heeft na de lichamelijke dood, moet het verantwoordelijkheidsgevoel in de mens vergroten. Hij moet weten dat hij niet zonder doel op aarde leeft. Hij zal niet kunnen zeggen dat hem geen aanwijzingen gegeven zijn over de gevolgen van een goede of een verkeerde levenswandel. En er moet hem tegelijkertijd ook het doel ervan worden duidelijk gemaakt, dat juist uit die toestand bestaat die de ziel bereiken kan. En daarom moet hij ook weten hoe deze staat bereikt kan worden.

Maar bewijzen daarover kunnen u niet gegeven worden, doch iemand die het ernstig meent zullen ook altijd weer bewijzen uit het hiernamaals bereiken, die hem dan niet meer tot geloven dwingen, omdat alleen een gelovig mens ze zal kunnen vernemen. Omdat voor diegenen van wie het geloof zwak is die bewijzen als teken van genade zullen dienen. Hun zwak geloof heeft wat versterking nodig, als zijn zij vanuit zichzelf gewillig volgens mijn wil op aarde te leven.

Maar wie opletterend is zal ook dingen zien en beleven die hij ook als een bewijs kan laten gelden. Maar tot geloven dwingen mogen de openbaringen uit het hiernamaals nooit. Daarom zullen er altijd slechts enkelen weten te vertellen over wederwaardigheden die tot in het hiernamaals reiken. En alleen eveneens geestelijk strevende mensen zullen deze enkele weer geloof schenken, terwijl de ongelovigen hen bespotten en hen als leugenaars en fantasten wegzetten, en er daarom ook geen voordeel uit trekken voor zichzelf.

Maar ook het hiernamaals openbaart zich, zowel het lichtrijk alsook het rijk der duisternis, maar nooit zo dat de mensheid gedwongen wordt te geloven. Om deze reden kunnen verschijningen van allerlei aard altijd bestreden worden, en ieder kan daaruit opmaken wat hij wil.

En weer zal de levenswandel van ieder afzonderlijk, als hij in liefde gegaan wordt, ook beslissend zijn voor het ware inzicht. Een liefhebbend mens zal gesterkt worden om steeds ijveriger voort te gaan, en hierbij zal de lichtwereld hem ook zeker helpen. Voor hem zal er ook geen twijfel meer bestaan over een voortleven na de dood, dat in overeenstemming is met zijn op aarde afgelegde levensweg. En hij zal proberen het hoogste doel te bereiken, want hij zal vast verbonden blijven met Mij.

Amen

BD.7458

18 november 1959

Denk vaak aan het uur van de dood

Neem dit goed in u op dat met iedere dag de tijdsduur die u nog blijft tot het einde minder wordt, dat de tijd van genade waarin u kunt doen en laten naar eigen verkiezing spoedig voorbij is. En al uw werken en bezig zijn mag alleen nog maar het heil van uw ziel gelden, alleen aan haar moet u denken en al het wereldse opzij zetten. Want in de zorg voor uw zieleheil zal u al al het nodige erbij gegeven worden, zodat er toch buiten uw toedoen voor u gezorgd zal worden. Maar het heil van de ziel is in groot gevaar zoals u nu uw aardse leven leidt, alleen het wereldse achtend en er niet aan denkend dat uw levensduur spoedig voorbij is.

U leeft maar voort met een verkeerde instelling, u denkt alleen aan uw lichaam. En al pretendeert u tegenover de wereld christen te zijn, u leeft niet met Christus, die uw eeuwig heil is en blijven wil, maar alleen met u verbonden kan zijn als u in de liefde leeft.

Er is nog te veel eigenliefde in u, want alles waar u zich in uw gedachten mee bezig houdt geldt de verbetering van uw levensbehoeften. U wilt zich alleen met uw lichamelijke kant bezig houden om die te behagen, maar denkt u wel eens aan uw ziel en dat wat die nodig heeft om zalig te worden? En u weet toch dat uw verblijf op deze aarde niet eeuwig is, dat u al de volgende dag kunt worden opgeroepen en dat dan alleen de toestand van de ziel het lot bepaald dat haar wacht in het rijk hierna.

Dan zijn alle dingen die het lichaam bezeten heeft zonder waarde, en de mens moet ze achterlaten in deze wereld. Dan waren alle inspanningen tevergeefs die alleen maar bedoeld waren voor het lichaam en zijn genoegens, de ziel echter staat arm en behoeftig aan de poort die leidt naar de eeuwigheid.

Als u mensen zich toch maar de ongelukkige toestand van de ziel voor ogen wilde houden, als u eens vaak aan het uur van de dood wilde denken en als u maar geloven wilde dat de tijd gauw ten einde is die u nog als een laatste uitstel is toegestaan - opdat u zich verandert.

Iedere dag kan voor uw ziel rijkdom brengen als u hem goed beleeft, als u werken van liefde verricht, liefde en goedheid uitstraalt naar uw medemensen en helpt waar uw hulp nodig is. Wanneer u zich in gebed verbindt met uw Vader van eeuwigheid, als u de juiste verstandhouding met Hem tot stand brengt als dat van een kind met zijn Vader.

Het behoeft voor u geen offer te zijn. U kunt waarlijk ook zo een God welgevallig leven leiden, maar u moet dikwijls aan Hem denken. U mag uw gedachten niet uitsluitend naar de wereld en haar verplichtingen richten, u moet steeds bedenken dat alles vergankelijk

is wat de wereld u kan bieden - maar dat alles onvergankelijk is wat van God komt. En om van God iets te verkrijgen wat u als geestelijke rijkdom kunt oogsten, moet u zich eerst met Hem verbinden en verbonden blijven door gebed en liefdewerken.

Er wordt niet te veel van u verlangd, maar zonder deze innige verbinding zult u altijd arm blijven en uw ziel zal er bij het sterven zeer behoeftig en armzalig aan toe zijn. En toch kan haar niets geschonken worden wat zij zich niet zelf verworven heeft. Daarom kunt u mensen altijd alleen maar gewaarschuwd en vermaand worden niet lichtvaardig door het leven te gaan, maar steeds aan het uur van uw dood te denken. Want dan moet u rekenschap geven hoe u uw aardse leven benut heeft voor het welzijn van uw ziel.

Bezin u, keer in uzelf en streef de voltooiing van uw ziel na, waarbij u steeds geholpen zult worden als u tegenover God maar de goede wil toont nader tot Hem te komen om eenmaal voor goed bij Hem te mogen blijven zodra uw ziel dat waardig is geworden.

Amen

BD.7490

30 december 1959

Het lot van de ziel na de dood van het lichaam

Na uw dood betreedt u een geheel andere wereld dan deze aarde is. Maar uzelf heeft op aarde de mogelijkheid die wereld voor uzelf te vormen, zodat u er gelukkig in bent en u haar graag verruilt voor het leven op deze aarde. Want u kunt voor uzelf een rijk van licht en zaligheid verwerven, als uw levenswandel op aarde daarmee in overeenstemming is. Als u ijverig aan uw ziel werkt en u rijkdommen verzamelt voor het geestelijke rijk, zal de wereld die u betreedt voor u waarlijk een rijk van zaligheid zijn. U zult niet kunnen ophouden te jubelen en u te verwonderen, en nimmermeer zou u op de aarde willen terugkeren - als dat eventueel mogelijk zou zijn.

U schept u dus zelf de wereld die u opneemt na uw lichamelijke dood, daarom moet u bewust van uw verantwoording op deze aarde uw leven leiden. Want u kunt net zo goed een rijk binnen gaan dat duister of woest is, waarin u zich ongelukkig voelt en dat u toch niet naar believen verlaten kunt, omdat dat het rijk is dat uw vrije wil nastreefde zolang u op de aarde verbleef. Dit was eveneens uw eigen zaak, het was uw eigen wil, want uw levenswandel op aarde was zo dat die u geen ander lot in het geestelijke rijk kon bezorgen dan ellende en gebondenheid in duisternis en zwakheid.

Maar in ieder geval betreedt u een andere wereld, een rijk dat geestelijk is, waar u alle aardse goederen bent kwijtgeraakt, waar u alleen dat aantreft wat u zich op aarde geestelijk heeft verworven. En daarom is het een vreselijke toestand voor die zielen die zich helemaal geen geestelijke bezittingen verwierven. Die zich alleen maar om aardse goederen bekommerden en daardoor geheel arm het rijk hierna ingaan, waar het nu

buitengewoon moeilijk is geestelijke goederen te verkrijgen - hoewel ook dit niet onmogelijk is.

Want de wereld waarin zij dan verblijven is van dien aard, dat ze in overeenstemming is met de toestand van hun ziel. Ze kan voor de ziel een onophoudelijk dwalen door woeste, dorre plaatsen betekenen waar zij niet het geringste aantreft om de honger die zulke zielen gedurig kwelt, te stillen, en die alleen gelenigd kan worden door gaven van liefde en door toevoer van kracht, die door liefdevolle voorspraak voor zulke zielen verkregen wordt. Daarom is die ziel al zalig te noemen die, over het graf heen, door goede gedachten wordt gevolgd en die op de aarde goede werken heeft gedaan - die haar nu volgen in de eeuwigheid.

Maar arm en behoeftig zijn de zielen die zich op aarde geen liefde verworven hebben bij hun medemensen, die door meer kwade gedachten gevolgd worden en die onder die gedachten veel meer te lijden hebben dan u mensen op aarde zich dit voor kunt stellen. Daarom, zend alle gestorvenen steeds goede gedachten achterna in de eeuwigheid, erbarm u over hen en help hen opdat zij uit de eerste duisternis een uitweg vinden. Laat hen niet alleen maar denk vaak aan hen, dat zal hun goed doen en dat zullen zij als een toevoer van kracht ervaren, als een steuntje op de weg naar boven - die zij alleen maar kunnen betreden als hun die hulp gegeven wordt.

De ziel schept zichzelf haar eigen lot, dat haar daarginds wacht in het rijk hierna en u moet er op aarde al voor zorgen dat het een aangenaam gelukkig lot is. U moet zich derhalve geestelijke rijkdommen verwerven en zonder ophouden werken van liefde verrichten, want die zullen u steeds begeleiden door de gehele eeuwigheid en voor u een geestelijke rijkdom betekenen waarmee u voor uw eigen geluk en dat van andere zielen kunt arbeiden. Waarmee u altijd uw zaligheid kunt verhogen en andere zielen kracht kunt doen toekomen, zodat zij ook hun schreden opwaarts richten en eens zalig kunnen worden. Al zal deze gang naar boven veel kracht en moeite van hen eisen, toch is het met goede wil voor hen mogelijk boven aan te komen, als zij maar hulp vinden bij hun geestelijke vrienden en bij die mensen op aarde die in hun voorbede zulke zielen altijd gedenken.

Amen

BD.8991

7 juni 1965

De leer van het slapen van de ziel

Dat u van plan bent u voor mijn van boven aan u gegeven woord in te zetten, geeft Mij aanleiding u ook kennis te ontsluiten met betrekking tot een dwaling die u tot nog toe hebt aangehangen.

Het is de leer van het slapen van de ziel, de zogenaamde zieleslaap, die u een totaal vals beeld geeft van de ziel en haar staat wanneer zij het geestelijke rijk betreedt. Deze leer wordt gemotiveerd met de bewering dat er in de schrift nergens gesproken wordt van een onsterfelijke ziel, wat echter weerlegt kan worden met de stelling: "Wie in Mij gelooft zal leven in eeuwigheid!"

En de slaap is een broeder van de dood, dus zal een slapende niet leven, maar dood zijn. Hij zal in diepe duisternis ten prooi vallen aan een toestand als van een doodsslaap, dus kan van een leven in eeuwigheid geen sprake zijn.

En het ergste is het voor u allen die in dit bewustzijn van de aarde scheidt, want het ontbreekt u waarlijk aan alle kennis en het zal heel lang duren voordat u tot een glimp van inzicht komt. Want waarlijk, u gaat geheel blind van deze aarde weg en u zult alleen dan in het hiernamaals een weinig licht ontvangen, als uw aardse levenswandel een leven in liefde is geweest.

Maar niet eerder dan dat u zich van deze dwaalleer losmaakt, zult u ook niet weten dat u gestorven bent, omdat u zich nog in een staat van zelfbewustzijn bevindt dat voor u ook het bewustzijn in het verdere leven is. U meent slechts dat u in andere streken overgeplaatst bent, maar zult eeuwig niet tot die rust komen die voor u de slaaptoestand betekent. Dus zult u wel steeds nog leven, maar niet in een staat van zaligheid, maar in een verward denken dat beantwoordt aan de leer die u als mens op aarde heeft aangehangen.

Alles wat uit Mij is voortgekomen blijft bestaan tot in alle eeuwigheid, maar het kan in een staat van dood zijn het rijk hierna ingaan. En deze dode staat kiest u allen als u deze dwaalleer verbreidt. En u streeft niet naar het leven dat uw lot moet zijn wanneer u het geestelijke rijk ingaat. Want dan pas begint uw leven, aangenomen dat u een leven van liefde leidt en u zich van deze dwaalleer los kunt maken.

Want al gelooft u ook ernstig aan een opstanding op de jongste dag, waarop allen die in hun graven rusten tot leven worden gewekt, toch zal dit ook uw lot zijn dat u niet eerder tot leven komt tot u de dwaasheid van deze leer inziet. En uw zijn in het hiernamaals zal zo wezen dat u in een toestand van nietsdoen, in een slaap toestand, voor eeuwig lange tijden verkeert, of dat u zich net zolang in een wereld bevindt die u nog steeds als de aarde aanziet - die u echter reeds lang verlaten heeft.

Waarlijk, u mensen die deze dwaalleer aanhangt, u weet niet aan welke verderfelijke geest u ten prooi bent gevallen. U zult een overmaat aan liefde moeten opbrengen opdat u onverwachts beseft hoe het er in werkelijkheid uitziet. En u kunt van geluk spreken als u op aarde iemand achter laat die voor u bidt, die u helpt tot het juiste inzicht te komen. Maar steeds is de graad van liefde beslissend of u bij het verlaten van deze aarde als in een flits het inzicht treft.

Maar omdat u niet aan de onsterfelijkheid van de ziel" gelooft, gelooft u ook niet aan een bemiddeling uit het geestelijke rijk die u kennis zou geven, en dat is in uw nadeel. Want het zou u opheldering hebben gegeven over het gestadig opstijgen van de zielen die het rijk hierna binnen gaan. U zou deze dwaalleer verwerpen als satanisch, want ze heeft alleen de bedoeling u van een vooruitgang in het hiernamaals af te houden, welke u spoedig het ware leven zou opleveren dat u allen eens zult bereiken.

Amen

* * *